

Thứ Bảy sau lễ Thánh Tâm
Lễ Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ

⇒ Dòng dõi chúng sẽ được nổi danh giữa các dân tộc; miêu duệ chúng sẽ được biết đến giữa chư dân. Tất cả những ai thấy họ, đều nhận biết họ là dòng dõi được Chúa chúc phúc. **Tôi hớn hở vui mừng trong Chúa, và lòng tôi hoan hỉ trong Chúa tôi, vì Người đã mặc cho tôi áo phần rỗi và choàng áo công chính cho tôi**, như tân lang đầu đội triều thiên, như tân nương trang sức bằng ngọc bảo. Như đất đơm chồi, như vườn nảy lộc, Chúa cũng làm phát sinh công chính và lời ca tụng trước mặt muôn dân. (Is 61:9-11)

⇒ Hằng năm cha mẹ Chúa Giêsu có thói quen lên Giêrusalem để mừng lễ Vượt qua. *Lúc bấy giờ Chúa Giêsu lên mười hai tuổi, cha mẹ Người đã lên Giêrusalem, theo tục lệ mừng ngày lễ Vượt qua.* Và khi những ngày lễ đã hoàn tất, hai ông bà ra về, trẻ Giêsu đã ở lại Giêrusalem mà cha mẹ Người không hay biết. Tưởng rằng Người ở trong nhóm các khách đồng hành, hai ông bà đi được một ngày đàng, mới tìm kiếm Người trong nhóm bà con và những kẻ quen biết. Nhưng không gặp thấy Người, nên hai ông bà trở lại Giêrusalem để tìm Người. Sau ba ngày, hai ông bà gặp thấy Người trong đền thờ đang ngồi giữa các thầy tiền sĩ, nghe và hỏi các ông. Tất cả những ai nghe Người nói, đều ngạc nhiên trước sự hiểu biết và những câu Người đáp lại. Nhìn thấy Người, hai ông bà đã ngạc nhiên, và mẹ Người bảo Người rằng: “Con ơi, sao Con làm cho chúng ta như thế? Kìa cha Con và mẹ đây, đã đau khổ tìm Con”. Người thưa với hai ông bà rằng: “Mà tại sao cha mẹ tìm con? *Cha mẹ không biết rằng con phải lo công việc của Cha con ư?*” *Nhưng hai ông bà không hiểu lời Người nói. Bấy giờ Người theo hai ông bà trở về Nadarét, và Người vẫn phục hai ông bà. Maria mẹ Người ghi nhớ những việc đó trong lòng.* (Lc 2:41-51)

***

+> “... Tôi hơn hở vui mừng trong Chúa, và lòng tôi hoan hỉ trong Chúa tôi, vì Người đã mặc cho tôi áo phần rỗi và choàng áo công chính cho tôi...”

+> “... Lúc bảy giờ Chúa Giêsu lên mười hai tuổi, cha mẹ Người đã lên Giêrusalem, theo tục lệ mừng ngày lễ Vượt cha mẹ Người đã lên Giêrusalem, theo tục lệ mừng ngày lễ Vượt Qua...” – “... Cha mẹ không biết rằng con phải lo công việc của Cha con ư?” Nhưng hai ông bà không hiểu lời Người nói. Bảy giờ Người theo hai ông bà trở về Nadarét, và Người vâng phục hai ông bà. Maria mẹ Người ghi nhớ những việc đó trong lòng...”

=== HỒNG AN CÓ MỘT KHÔNG HAI GIỮA CON CÁI LOÀI NGƯỜI:
Đức Maria Vô nhiễm nguyên tội (theo Lời Hứa của Đấng Tạo Dựng khi con người vấp phải trái cấm = “... Ta sẽ đặt mối thù nghịch giữa mi và người phụ nữ, giữa miêu duệ mi và miêu duệ người đó, người miêu duệ đó sẽ đạp nát đầu mi, còn mi thì sẽ rình cắn gót chân người”)

===

ĐK. Linh hồn tôi tung hô Chúa, tung hô Chúa (i-a). Thần trí tôi mừng vui vời vợi trong Đấng cứu chuộc tôi. Chúa đã rủ thương đoái nhìn phận hèn tôi tá. (Vì vậy đến muôn đời) Vì vậy đến muôn đời sẽ khen tôi đầy ơn, sẽ khen tôi đầy phúc, sẽ khen tôi muôn đời đến muôn đời, đến muôn đời.

- 1. Đáng toàn năng đã làm cho tôi những việc cao trọng, danh Người là thánh. Lượng từ ái trải qua từ đời nọ đến đời kia, hằng bao bọc những ai kính sợ Người.*
- 2. Chúa biểu dương sức mạnh oai phong tiêu diệt tội bởi những phường tự đắc. Bọn quyền quý tự kiêu Người triệt hạ khỏi tòa cao và nâng dậy những ai ở khiêm nhường.*
- 3. Lũ giàu sang đuổi về tay không, những người thanh bần ban đầy hồng phúc. Người đã nhớ lời xưa mà độ trì Ít-ra-en, cùng tổ phụ Áp-ram với miêu duê.*